

PIĘKRZYĆ (4) *vb impf*

piękrzyć (3), **piększyć** (1); piękrzyć *Mącz* (3); piększyć *BudBib*.

praes 1 sg piękrzę (3). ◇ 2 sg piększysz (1).

Sł stp brak, Cn: piękrzyć, Linde XVII – XVIII w.: piększyć.

Czynić pięknym, ozdabiać; mangonizare Mącz, Cn; investire, ornare Mącz; comere, exornare, fucare, nitorem cuti inducere Cn (4) : Mangoniro, Wyfmukuyę/ Piękrzę/ Przyprowadzam/ foremno á Skupno czynię. Mącz 207d; Orno, Chędożę/ Piękrzę/ Przibieram/ Też gotuyę/ przyprowadzam Mącz [269]b, 490d; [Volck Qqq3].

Przen [co] (1) : Co piększyłz drogę twoię [Cur diriges viam tuam] łzukáiąc miłości? (marg)
Niektorzy tak czytáią. Przeto też náuczã/ że łã złe drogi twoie. (-) BudBib Ier 2/33.

Synonimy: chędożyć, przybierać, przyprawiać, wysmukować, zdobić.

Formacje współrdzenne: piękrzyć się, przypiękrzyć, upiększyć; przypiękrzać, upiększać się.

LW